

Postmestrene i Hjertemunde, Nykjøbing i Sjælland, Sæby og Postexpediturerne i Marup, Storeheddinge, Taastrup, Grøeskjølbing, Herning, Mariager og Nibe, hver.....	350 Rd.
Postexpediturerne i Frederiksfund, Hirschholm, Svimminge og Ebeltoft, hver.....	300 —
— Frederiksværk, Fuglebjerg og Nysted, hver.....	250 —
— Gaabense, Marstal, Rødby og Stokkemærke, hver.....	200 —
— Rødbby paa Samsø, Helsingø, Dværndrup, Rødbby paa Fano, Nørresundby, Skodborghuus og Tarm, hver.....	150 —

§ 2.

De fornødne Beløb til Bestridelse af Contoirudgifterne ved Postbureauerne paa Dampskibene, og med Ferubanetogene bevilges ved de aarlige Finantslove. Det Samme er Tilfældet med de Beløb, der behøves til at holde Postvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd skadesløse for forogede Udgifter ved Rattjeneste og lignende Forhold.

Hvor Contoirholds-godtgjørelsen er fastsat under Forudsætninger, som først indtræffe i Fremtiden, nedfattes eller forøges Godtgjørelsen med det Beløb, som er beregnet paa de fremtidige Forhold, saalænge indtil disse indtræde.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforflag.

I de Bemærkninger, der ledsage det forelagte Forflag til Lov om Postvæsenets Lønning, er det gjentagende berørt og nærmere paavist, at Postcontoirernes Forretninger ere tiltagne i en særdeles betydelig Grad, siden Loven af 27de Januar 1852 udkom, og det turde, af sig selv være indlysende, at en betydelig Forøgelse af Forretningerne maa medføre en tilsvarende Forøgelse af Udgifterne til Medhjælp saavel ved Udførelsen af selve Expedittonen af de afgangende og ankommande Poster, Sagernes Rartering og Sortering m. m. som ved Forsendelsernes Omdeling og til Contoirlocale, Varme, Lys, Skrivematerialier o. s. v. De ved den nævnte Lov normerede Contoirholds-godtgjørelser have derfor ogsaa allerede i en Række af Aar vist sig aldeles utilstrækkelige til at dække de virkelige Contoirudgifter, og Postembedsmændene have af deres intet mindre end rundelinge Embedsindtægter maattet tilflyde forholdsvis store Summer til Udgifternes Bestridelse, hvilket selvfølgelig har maattet gjøre deres oconomiske Stilling i høi Grad trykket. Denne Ulempe

er vel søgt fjernet derved, at der siden Begyndelsen af Finantsaaret 1858—59 ved de finantsielle Love aarlig er blevet bevilget en Sum til Fordeling imellem Postcontoirerne efter Administrationens Skjøn, men de saaledes bevilgede Summer have langtfra været tilstrækkelige til at holde Postembedsmændene skadesløse; disse maa fremdeles, trods den dem tillagte midlertidige Forhøielse af Contoirholds-godtgjørelsen, yde betydelige Tilskud af Embedsindtægterne for at kunne dække de nødvendige Udgifter. De virkelige Contoirudgifter have i Regnskabsaaret 1868—69 andraget 79,138 Rd.

medens de normerede Contoirholds-godtgjørelser tilligemed den bevilgede Sum til midlertidig Forhøielse af Contoirholds-godtgjørelsen udgjorde 54,550 —

saat de paagjældende Embedsmænd i det nævnte Finantsaar altsaa have maattet tilflyde af Embedsindtægterne 24,588. —